

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku wystarczającego uzasadnienia udzielonego w odpowiedzi odmownej na zażalenie, w szczególności w świetle okoliczności, że wspólny komitet ds. awansów zalecił przyznanie skarżącemu awansu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) przez organ powołujący, ze względu na to, że nie przeprowadził on faktycznego porównania osiągnięć wszystkich urzędników uprawnionych do ubiegania się o awans.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie, którymi w każdym razie obarczona jest zaskarżona decyzja, na podstawie jej dostępnego uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący art. 24b regulaminu pracowniczego oraz art. 1 akapit szósty załącznika II do regulaminu pracowniczego, ze względu na to, że skarżący został gorzej potraktowany z racji sprawowanych przez niego funkcji związanych z reprezentacją personelu.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2019 r. – Shindler i in./Komisja

(Sprawa T-627/19)

(2019/C 383/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Włochy) i pięcioro innych skarżących (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wyrażonej odmowy Komisji Europejskiej z dnia 13 września 2019 r. dotyczącej uznania bezczynności;
- orzeczenie, że Komisja Europejska niezgodnie z prawem powstrzymała się:
 - po pierwsze, od wydania decyzji o zachowaniu obywatelstwa europejskiego przez obywateli brytyjskich prowadzących życie prywatne i rodzinne w innych państwach Unii Europejskiej, którym nie przysługiwało prawo do głosowania w sprawie decyzji o wystąpieniu ich państwa pochodzenia z Unii Europejskiej jedynie z powodu skorzystania przez nich ze swobody przemieszczania się (reguła 15 lat), i to niezależnie od zawarcia lub braku zawarcia porozumienia o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej;
 - po drugie, od wydania wiążącej decyzji mającej zastosowanie w sposób jednolity we wszystkich 27 pozostałych państwach Unii, w których żyją obywatele brytyjscy, zawierającej różne środki dotyczące wjazdu, pobytu, praw socjalnych i działalności zawodowej, stosujące się w razie braku porozumienia o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej;

- w konsekwencji:
 - przyjęcie do wiadomości tej beczynności;
 - nakazanie Komisji Europejskiej zapłaty każdemu ze skarżących kwoty 1 500 EUR z tytułu poniesionych przez nich kosztów obrony.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw, które przysługują im z tytułu obywatelstwa europejskiego, i to w razie zawarcia porozumienia o wystąpieniu, jak też w razie braku zawarcia porozumienia. W ramach tego zarzutu podnoszą oni w szczególności:
 - brak uznania w traktach europejskich utraty obywatelstwa europejskiego w razie wystąpienia państwa członkowskiego z Unii, a zatem naruszenie zasady pewności prawa;
 - naruszenie zasady proporcjonalności;
 - naruszenie prawa do życia prywatnego i rodzinnego.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodnego z prawem zaniechania Komisji, która nie przyjęła wiążących środków, lecz tylko zwykłe zalecenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności, swobody przemieszczania się i zasady równości wobec prawa do głosowania przez brytyjską „regułę 15 lat”. Skarżący uznają w tym względzie, że wskazana reguła 15 lat jest uregulowaniem krajowym, które stawia w gorszej sytuacji niektórych obywateli państwa członkowskiego z tego tylko powodu, że skorzystali oni ze swobody przemieszczania się i pobytu w innym państwie członkowskim i że stanowi to ograniczenie swobód uznanych w art. 21 ust. 1 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2018 r. – Teva/Komisja i Europejska Agencja Leków

(Sprawa T-628/19)

(2019/C 383/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teva BV (Haarlem, Niderlandy) (przedstawiciele: T. de la Mare, QC, R. Mehta, Barrister i G. Morgan, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 252 final z dnia 11 lipca 2019 r. w sprawie odmowy, na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu produktu leczniczego „Cabazitaxel Teva – cabazitaxel” (zwanej dalej decyzją), w zakresie w jakim znajduje ona zastosowanie do strony skarżącej, oraz